

عنوان مقاله:

نقد و بررسی ترجمه‌ی رضا اصفهانی و همکاران از قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 2، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

ناصر حمزه پور - هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

صمد عبداللہی عابد - هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

خلاصه مقاله:

ترجمه که به معنای تبیین از زبانی به زبان دیگر است، اهمیت زیادی دارد و زمانی که متن مورد ترجمه، کتاب آسمانی باشد، این اهمیت بیشتر خواهد شد. از اینرو، انتقال معانی قرآن به همان شیوایی که خداوند بیان داشته، در ترجمه امکان ندارد و ترجمه قرآن، صرفاً گوشه‌ی بسیار کوچکی از این کتاب را نمودار میسازد و جنبه‌ی قدسی قرآن را دارا نمیباشد؛ زیرا ترجمه، سخن مترجم و قرآن، سخن خداست، ولی از آنجا که ترجمه قرآن از ضرورت‌های انکارناپذیر برای تبلیغ دین است، علمای دین با وجود کشمکش‌های زیاد، آن را لازم دانسته‌اند و از دیرباز، ترجمه‌های مختلفی برای قرآن ارائه کرده‌اند که به‌خاطر بشریبودن آنها، بدون خطا نبوده است. یکی از ترجمه‌های محققانه‌ی معاصر را آقای دکتر رضایی اصفهانی به‌همراه گروهی از استادان انجام داده‌اند که بسیاری از خطاهای ترجمه‌های پیشین را ندارد، ولی با وجود این، به‌خاطر بعد بشریبودن ترجمه، در برخی موارد، خطاهایی ملاحظه می‌شود که یادآوری آن موجب اصلاح برداشت از کلام خدا خواهد بود. خطاهای این ترجمه گاهی لغوی، گاهی مرتبط با اعراب و قواعد صرف و نحو و در برخی موارد نیز به‌دلیل ارائه توضیحات اضافی داخل پرانتز است که خواننده را دچار اشتباه می‌کند. برخی خطاها نیز مرتبط با قرائت‌های غیر معمول است که مترجمین براساس آن قرائت‌ها ترجمه کرده‌اند. دیگر خطاها نیز در فنون نگارش و ویراستاری است که اصلاح آنها موجب بهتر شدن ترجمه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

قرآن، ترجمه، لغت، مترجم، قرائت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1188987>

